

Въ Червената Одеса -- Екатеринският площадъ

България се възмущава. При председателя на Одеския чрезвичайен съдъ. Личната окръга

Изрично се забранена вспомогателно препечатване.

— Боските ли питате къде съдъ? — отговори ми метротърът. Ами че не се спръхме съз тъло много лесно...

— Какъв? — попита?

— Просто ги нахъръхахме в морто... спокойно ми отговори метротърът и двайлово ми подмигна, сочейки сърдъка на ръка моя.

— Но, какъв? Живи ли ги нахъръхахме? — запитах очу-

— Някои следъ като ги застърпяхме, а други и живи. — Въ бързината нѣмъжъ време да застърпим всички. Много бѣха, като ги нахъръхъмъ единъ до другъ по десетъ, двадесетъ — хайде в морто!... Тай нахъръхи, веднага погър-

бъзъ... Ти съдишът, че съмъ любопитството си, съпакът.

— Какви революционери моят да бъдатъ боските?!

— Това съхулигани, за чаша мора могатъ да ги прадаатъ във революция. Който имъши на него случајъ. Пътина физионънъ: казано боските — значи пропадналъ човекъ.

Лумпенинъ. Отъ такива съвет-

ски власти гледа да се отъ-

вършише ние борбата не

само противъ контрапроли-

тионерът, скъпо тъкъто и

противъ съдътъ...

Съветънъ ще изкорени лумпенинъ... Автомобилът ни спре на площадъ, който по рано се

направи „Екатерински пло-

щъдъ“ въ сега „Площадъ Мар-“.

Монументалниятъ паметникъ, който нѣкога краселе, гози-

оша, бѣше съвален и вът-

рени на Велика — сега се

наредише грамадна рошава

дъга на Карлъ Марксъ, издъ-

ига отъ меки камъкъ и на

тази рѣка.

Софийче предъ единъ голъ-

и трикотажъ здание у входа

което стояше на съскис драма

и външногвардейци. Матротъзъ

и покани да сѣдъзъмъ отъ ав-

томобила съ любезна усмивка,

въ гла са му доложи-

ли ирония.

— Понаходи, рече тъкъ, въ

революционно комицо.

Зинъ въ Чеката?!

Правител-

ствието делегатъ на българия

и то що пристигнаше въ Съ-

ветска Русия и право въ Че-

ка...

Хубава работи си по-

искинъ и тръгнахъ подири-

шикъ пътешествие, болши-

шки матротъ въ царска

форума.

— Како е това? Водятъ ни

Чеката? — попита ме ти

и безпокойно. Нехексъ и

запъхъ, че бѣше привед-

и прегълъщъ отъ страхъ

и успѣхъ да му отговори

на настърка, защото юмътъ

и прахъ на Чеката

</div

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

БЕЛЕЖИТИ СЪВТОВИ ДЪРЖАВНИЦИ

Ванъ Зеландъ

Въ лицето на сегашния белгийски премиер – свидетелствател на демокрация вижда, нареди съ Франклин Рузвелт, един от най-добрите и съвършено представители. Франклин Рузвелт и Ванъ Зеландъ са моменти съзидателни на демократията, които полагат вътрешни усилия за изградяване на благоговенството на своята страна и да запазят политическата и гражданска свобода от пристъпични елементи.

Само преди няколко седмици Ванъ Зеландъ може да отбие атаките на рекисите, които бъха повлечи също него една недостойна кампания и Насмакло не предизвика голяма държавна криза. Неговата рече, произнесена в парламента не допустимо, беше една аналогия на демократията, един призыв към умъртвението, склонността и един завещанието на землищата на Белгия, ако ти решиш да смъчиши досегашния курс на своята, вътрешна и външна политика.

Интересен е пътят на днешния белгийски премиер. Напуснат директорски пост на белгийската народна банка в един момент на остра финансова и економическа криза, той се впусна въ областта на политическата деятельности, за да стане възможност да изрази обичан и демократичен държавник. През годините във света видяхме как превърнати във възможност да изразят своята политика и да изразят своята свободи, заради хътър и киприските партии, несмущавани, провеждащи своята спасителна политика, уверени, че белгийският народ никога няма да се стъпва на землищата на Белгия, ако ти решиш да смъчиши досегашния курс на своята, вътрешна и външна политика.